

סדר תיקון הכללי

עקב: ואתה יהוה חנני ורחימי ואשלמה להם: בזאת ידעתי כי הפצת בי כי לא יריע איבי עלי: ואני בתמי תמכת בי ותצניני לפניך לעולם: ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

פרק מב

למנצח משכיל לבני קרה: כאיל תערג על אפיקי מים בן נפשי תערג אליך אלהים: צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה לי דמעי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהי: אלה אופרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בפקד אדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: מה תשתוחחי נפשי ותחמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני: אלהי עלי נפשי תשתוחח על בן אופרה מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משפריה וגליה עלי עברו: יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי: אומרה לאל סלעי למה שבתני למה קדר אלה בלחץ אויב: ברצה בעצמותי הרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהי: מה תשתוחחי נפשי ומה תחמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

פרק נט

למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: כי הנה ארבו לנפשי וגורו עלי עזים לא פשעי ולא הטאתי יהוה: בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ישובו לערב יחמו ככלב ויסובבו עיר: הנה יביעון בפייהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע: ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים: עזו אליה אשמרה כי אלהים משגבי: אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשררי: אל תהרגם פן ישפחו עמי הניעמו בחילה והורידו מגגנו אדני: הטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומפחש יספרו: בלה בחמה בלה ואינמו וידעו כי אלהים משל בעקב לאפסי הארץ סלה: וישובו לערב יחמו ככלב ויסובבו עיר: הנה יביעון לאכל אם לא ישבעו וילינו: ואני אשיר עזך וארצן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומגום ביום צר לי: עזי אליה אופרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

פרק עז

למנצח על ידותון לאסף מזמור: קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי: ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: אופרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה: אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: חשבת ימים מקדם שנות עולמים: אופרה גניתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי: תלעולמים ינח אדני ולא יסיף

הריני מקשר עצמי באמירת עשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שובני עפר קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבינו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נכע מקור חכמה, רבינו נחמן בן פינא, זכותו תגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה לאדני, נריעה לצור ישענו. נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו. כי אל גדול אדני ומלך גדול על כל אלהים.

הריני מזמון את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יהוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו, על ידי שהוא טמיר ונעלם, בשם כל ישראל.

פרק טז

מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: אמרת ליהוה אדני אתה מובתי כל עליך: לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל הפצי בם: ירבו עצבותם אחר מהרו כל אפיק נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיה גורלי: חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני כל אמוט: לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ושכן לבטה: כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינה נצח:

פרק לב

לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי הטאה: אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: כי תהרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בתר בני קיץ סלה: הטאתי אודיעה ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון הטאתי סלה: על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: אתה סתר לי (כאן צריך להפסיק מעט) מצר תצרני רני פלט תסוכבני סלה: אשפילה ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: אל תהיו כסום כפרד אין הבין בכתג ורמן עדיו לכלום כל קרוב אליך: רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסוכבנו: שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

פרק מא

למנצח מזמור לדוד: אשרי משכיל אל דל ביום רעה ומלטהו יהוה: יהוה ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: יהוה ישענו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחלוי: אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי הטאתי לה: אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר: יחד עלי ותלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יסיף לקום: גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי

אש להכות בארצם: ויהי גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: ויהי כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו פושל: שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: פתח צור ויזוכו מים הלכו בציות נהר: כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: ויוציא עמו בששון ברנה את בחיריו: ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים וירשו: בעבור ושמרו חקיו ותורתיו ויצרו הללויה:

פרק קלז

על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו בוכרנו את ציון: על ערבים בתוכה תלינו בנרותינו: כי שם שאלנו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: איה נשיר את שיר יהודה על אדמת נכר: אם אשכחה ירושלם תשכח ימיני: תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: זכר יהודה לבני אדם את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה: בת בכל השודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הפלע:

פרק קנ

הללויה הללו אל בקדשו הללויה ברקיע עזו: הללויה בנבורתי הללויה פרב גדלו: הללויה בתקע שופר הללויה בנגל וכנור: הללויה בתוף ומחול הללויה במננים ועגב: הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

מי יתן מציון ישועת ישראל, בשוב אדני שכבות עמו – יגל יעקב, ישמח ישראל. ותשועת צדיקים מאדני מעוזם בעת צרה. ויעזרם אדני ויפלטם, ויפלטם מרשעים ויושיעם. כי חסו בו.

תפילה נפלאה לאחר אמירת תיקון הכללי

רבונו של עולם, עלת העלות וספת כל הסבות, אנת לעלא לעלא מן פלא, ולית לעלא מנה, דלית מחשבה תפיסא בך פלל. וזה – דומיה תהלה, ומרומם על כל ברכה ותהלה. אותך אדרש, אותך אבקש, שתחתך חתירה דרך כבושה מאתך, דרך כל העולמות עד ההשתלשלות שלי, במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות. ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אורה, לתחורני בתשובה שלמה לפניך באמת, כפי רצונך באמת: כפי רצון מבהר הברואים: לבלי לחשב במחשבותי שום מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונך. רק לדבק במחשבות ופוח, צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך. חט לבי אל עדותיך (קוראים כמו: עדותיך) ותן לי לב טהור לעבדך באמת. ומפצלות ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה, תשועת אדני בחרף עזו, לאור באור החיים, כל ימי חיותי על פני האדמה: ואזכה לחידוש נעורי, הימים שעברו בהשגה לתחורני אל תפדשה. ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי: בלא חטא. ואזכה לחזות בנעם אדני ולבקר בהיכלו, פלו אומר כבוד. אמן נצח סלה ועד.

לרצות עוד: האפם לנצח חסדו גמר אומר לדר ודר: השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: ואמר חלתי היא שנות ימיו עליו: אזכור מעללי יה פי אזכרה מקדם פלאה: והגיתי בכל פעלה ובעלילותיה אישיחה: אלהים בקדש דרבה מי אל גדול באלהים: אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזה: גאלת בזרוע עמה בני יעקב ויוסף סלה: ראוד מים אלהים ראוד מים יחילו אף ורגזו תהמות: זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף הצציה ותהלכו: קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: בים דרבה ושביקה במים רבים ועקבותיה לא נודעו: נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

פרק צ

תפלה למשה איש האלהים אדני מעוז אתה היית לנו בדר ודר: בטרם הרים ילדו ותהולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: תשב אנוש עד דפא ותאמר שוכו בני אדם: פי אלה שנים בעיניך פיוס אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלה: בבקר יציו וחלה לערב ימולל ויבש: פי כלינו באפה ובחמתך נבהלנו: שחה עונותינו לנגדה עלמנו למאור פניך: פי כל ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון פי גז חיש ונעפה: מי יודע עז אפה וכיראתך עברתך: למנות ימינו פן הודע ונבא לכב חכמה: שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך: שבענו בבקר חסדה וברנה ונשמחה בכל ימינו: שמחנו בימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה אל עבדיך פעלה והדרה על בנייהם: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

פרק קח

הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: שירו לו זמרו לו שיהו בכל נפלאותיו: התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטיו פיו: זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה דור: אשר ברת את אברהם ושבועתו לישחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם: בהיותם מתי מספר כמעט ונרים בה: ויתחלכו מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: לא הניח אדם לעשקם ויזכה עליהם מלכים: אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: ויקרא רעב על הארץ כל מטה להם שבר: שלח לפנייהם איש לעבד נמכר יוסף: ענו בכפל רגלו ברזל באה נפשו: עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתה: שלח מלה ויתירהו משל עמים ויפתחהו: שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו: הפך לבם לשנא עמו להתנפל בעבדי: שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו: שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: שלח השף ויחשוף ולא מרו את דברו: הפך את מימיהם לדם וימת את דנתם: שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: אמר ויבא ערב פנים בכל גבולם: נתן גשמייהם ברד